

er ikke nok, at Forslagets Bestemmelser ogsaa gælder for Færøerne, hvis Forslaget bliver ophøjet til Lov; det maa dog ogsaa være saaledes, at disse Bestemmelser kan anvendes paa Færøerne, kan anvendes overfor de Forhold, der her er Tale om, og det kan de ikke, saaledes som Forholdene paa Færøerne nu en Gang er. De færøske Fiskere er ikke Lønarbejdere, og der kan først blive Tale om Lønarbejde, naar den fangede Fisk til sin Tid, til Sommer, er bragt i Land, skal behandles, tørres og virkes til Klipfisk. Men det hjælper ikke paa Vanskelighederne med at faa Kutterne udrustet, og det var netop dette, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ønskede at anvende Forslagets Bestemmelser til. Nej, dette Forslag tager ikke Sigte paa Færøerne, og det har ikke nogen Interesse for Færøerne. Noget helt andet er, at vi ganske sikkert i Rigsdagen snart kommer til at beskæftige os indgaaende med færøske Forhold, ganske særlig med færøske Forhold af økonomisk Natur, og naar disse Forhold kommer til Behandling i Rigsdagen, kan det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen være overbevist om, at vi fra mit Partis Side som sædvanlig skal stille os forstaaende og velvilligt overfor Færingerne. Men dette har intet som helst med den foreliggende Sag at gøre.

Ordføreren (Trier): Jeg vil gerne rette en Tak til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, fordi jeg synes, at han har sat Tingene paa deres rette Plads. Nu forstaaer man det ærede Medlem Hr. Drachmanns ændrede Opfattelse fra første til tredje Behandling. Det, der er sket, er, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard klart har lagt frem for dette høje Ting, at 85 000 eller 87 000 Arbejders Arbejdsløshed ikke alene skal bruges til at drive deres Løn nedad, men ogsaa til at styrte den Regering, som har de allerfleste af disse Menneskers Tillid. Det er særlig interessant at faa at vide, at man mener, at Arbejderne, fordi de for Øjeblikket gaar arbejdsløse, nu ved et Valg skulde falde den Regering i Ryggen, som de selv har sat ind, og som de virkelig ikke er saa naive at tro om, at den kan gennemføre alt, naar man har en Sammensværgelse mellem to Partier, som siger: Vi vil intet give denne Regering, vi vil visne ethvert Forslag, der kommer frem fra den her i Rigsdagen. Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard mener, at 87 000 Arbejders Nød skal benyttes til at tvinge Regeringen bort, saa ønsker han her-

med at indføre en ny Statsordning her i Landet. For Øjeblikket er Situationen denne, at de, der skal afgøre, om Regeringen skal gaa eller ikke gaa, er dette høje Ting, og den høje Regering vil i dette høje Ting faa det Forslag, som den ønsker gennemført. Det, det ærede Medlem nu søger at faa gennemført, er en *Rigsdags*parlamentarisme og ikke den *Folketing*parlamentarisme, vi for Øjeblikket har her i Landet. Det ærede Medlem vil bruge 87 000 Arbejders Nød til at faa Regeringen til at gaa for en Landstingsafstemning, men jeg tror, at saavel vort Parti som det radikale Parti saa skarpt som muligt vil tage Afstand fra en saadan Ændring i vor nuværende Forfatning.

Saa forstaaer imidlertid jeg det ærede Medlem Hr. Drachmanns forandrede Signaler i Dag, og saa er jeg endnu mere glad for, at jeg før behandlede det ærede Medlem saa blidt, for saa kan han jo, Stakkelen, ikke selv gøre for det. Der er mange andre Grunde, hvorfor jeg behandlede ham saa blidt. Den første Grund var den, at hvis jeg havde tugtet ham, vilde ærede Medlemmer have troet, at jeg elskede ham, og det vilde jeg for Himmels Skyld se at undgaa. Den anden Grund, hvorfor jeg behandlede ham mildt, var, at han klagede over, at han i Udvalget havde tilsat en meget energisk Hjernevirksomhed, og at jeg ærligt og redeligt sagt ikke turde sætte mere af denne i Bevægelse; jeg turde ikke tage Ansvaret for, hvad Resultatet heraf vilde blive. Nej, Situationen under hele Udvalgsbehandlingen har været denne, at det ærede Medlem Hr. Drachmann ikke har villet give, som den højtærede Erhvervsminister sagde, et eneste positivt Bidrag til Løsningen af denne Opgave, og nu forstaaer jeg det. Hvordan i al Verden skulde han kunne have gjort det? Han fik lidt efter lidt at vide af sit Parti, at Meningen var slet ikke at hjælpe Industrien, aldeles ikke at faa færre arbejdsløse, men Meningen var at bruge denne for Regeringen, for Landet meget alvorlige Situation til at styrte Regeringen. Jeg tror derfor, at jeg ganske rolig, ogsaa fordi ærede Medlemmer ønsker den kortest mulige Forhandling, kan forlade det ærede Medlem Hr. Drachmann og lade hans Tale staa. Men jeg maa tage Afstand fra den højtærede Erhvervsminister, uden dog derfor at give ham en Næse. Naar den højtærede Minister sagde, at det ærede Medlem Hr. Drachmanns Tale i Dag var diametralt modsat den, han holdt ved første Behandling, maa jeg sige: Nej, tværtimod, jeg synes, det ærede Medlem Hr. Drach-